

دانشکده کشاورزی
گروه زراعت و اصلاح نباتات

پایان نامه کارشناسی ارشد

بررسی رقابت چند گونه‌ای علف‌های هرز در تراکم‌های مختلف ذرت

(*Zea mays* L.) و بررسی شاخص‌های اکولوژیکی

قدریه محمودی

شهریور ۱۳۸۹

دانشکده کشاورزی

گروه زراعت و اصلاح نباتات

پایان نامه کارشناسی ارشد

بررسی رقابت چند گونه‌ای علف‌های هرز در تراکم‌های مختلف ذرت

(*Zea mays. L.*) و بررسی شاخص‌های اکولوژیکی

قدریه محمودی

استاد راهنما:

دکتر علی قنبری

استاد مشاور:

مهندس علی اصغر محمدآبادی

شهریور ۱۳۸۹

چکیده:

به منظور بررسی خسارت علف‌های هرز و تعیین مناسب‌ترین شاخص جهت برآورد گونه علف هرز غالب ذرت در شرایط مزرعه‌ای و رقابت چندگونه‌ای علف‌های هرز، آزمایشی در سال زراعی ۸۹-۸۸ به صورت پیمایشی با چهار سطح تراکم ذرت (۵، ۶، ۷ و ۹ بوته در متر مربع) و چهار تیمار کنترل شده (کنترل کامل علف‌های هرز، عدم کنترل علف‌های هرز، کنترل علف‌های هرز پهن برگ و کنترل علف‌های هرز باریک برگ)، در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه فردوسی مشهد انجام شد. نمونه‌برداری از علف‌های هرز مزرعه در سه مرحله ابتدا و انتهای دوره بحرانی کنترل علف‌های هرز و زمان برداشت انجام شد. نمونه‌های ذرت و علف‌های هرز به تفکیک گونه شمارش و وزن خشک هر گونه جداگانه اندازه‌گیری شد. جهت مقایسه چگونگی رقابت و برآورد ضرایب رقابت درون‌گونه‌ای و بین‌گونه‌ای هر گونه، بین تعداد بوته در متر مربع بعنوان متغیر مستقل و لگاریتم وزن تک بوته هر یک از علف‌های هرز یا ذرت بعنوان متغیر وابسته توابعی برازش داده شد. نتایج نشان داد که تراکم بر تنوع گونه‌ای مزرعه موثر بود همچنین لگاریتم وزن تک بوته و تعداد بوته در متر مربع دارای همبستگی بالایی برای برآورد ضرایب رقابتی هستند. تابع لگاریتم وزن تک بوته نشان داد که علف انگشتی و تاج خروس خوابیده بیشترین اثر افزایشی را بر ذرت و گونه‌های تاج خروس وحشی، تاجریزی، پیچک، خرفه، سلمه، سوروف، اویارسلام و دم روباهی اثر بازدارنده بر ذرت داشتند. اثر مثبت علف‌های هرز روی ذرت ناشی از بازدارندگی شدید آنها روی علف‌های هرزی بود که اثر بازدارنده‌ای روی ذرت داشتند.

کلمات کلیدی: رگرسیون چندگانه خطی، علف انگشتی، تاج خروس خوابیده، شاخص شانون، شاخص

مارگالف.

فهرست مطالب

أ		فصل اول
۱	۱- مقدمه	۱
۴	۲- بررسی منابع	۴
۴	۱-۲- اهمیت ذرت	۴
۴	۲-۲- عوامل موثر بر رشد ذرت	۴
۵	۳-۲- اهمیت علفهای هرز ذرت	۵
۷	۴-۲- ارزش تنوع در اکوسیستم‌های زراعی	۷
۸	۵-۲- اثرات همجواری گیاهان	۸
۸	۵-۲- ۱- رقابت	۸
۱۰	۵-۲- ۲- موفقیت در رقابت	۱۰
۱۱	۵-۲- ۳- رقابت مود غذایی	۱۱
۱۲	۵-۲- ۴- رقابت بر سر آب	۱۲
۱۲	۵-۲- ۵- رقابت بر سر نور	۱۲
۱۶	۶-۲- ارتفاع و نور	۱۶
۱۷	۷-۲- اهمیت نور در ذرت	۱۷
۱۷	۸-۲- اهمیت تراکم	۱۷
۲۰	۹-۲- تراکم در ذرت	۲۰
۲۵	۱۰-۲- دوره بحرانی کنترل	۲۵
۲۶	۱۱-۲- روشهای مطالعه رقابت علفهای هرز	۲۶
۲۶	۱۱-۲- ۱- روش تجمعی	۲۶
۲۶	۱۱-۲- ۲- سربهای جانشینی	۲۶
۲۷	۱۱-۲- ۳- روش سیستماتیک	۲۷
۲۸	۱۱-۲- ۴- روش پیمایشی	۲۸
۲۹	۱۲-۲- روش‌های مدلسازی رقابت	۲۹
۲۹	۱۲-۲- مدل سازی بر اساس تراکم	۲۹
۳۳	فصل سوم	۳۳
۳۱	۳- مواد و روشها	۳۱
۳۱	۱-۳- مشخصات محل اجرای آزمایش	۳۱
۳۱	۲-۳- آماده سازی زمین و کاشت	۳۱
۳۲	۳-۳- طرح آماری و تیمارهای آزمایش	۳۲
۳۳	۴-۳- عملیات مزرعه‌ای	۳۳
۳۴	۵-۳- نمونه گیری و محاسبات	۳۴
۳۶	۱-۵-۳- شاخص‌های اکولوژیکی	۳۶

۳-۵-۲-برازش تابع وزن، عکس وزن و لگاریتم وزن نسبت به تراکم، وزن خشک و سطح برگ نسبی.....	۳۶
۳-۶- آنالیز آماری و نرم افزارهای مورد استفاده.....	۳۷
فصل چهارم	۳۸
۴- نتایج و بحث	۳۸
۴-۱- گونه‌های علف-هرز.....	۳۸
۴-۲- بررسی شاخص‌های اکولوژیکی.....	۴۱
۴-۲-۱- ضریب پایداری.....	۴۱
۴-۲-۳- محاسبه شاخص تنوع و یکنواختی.....	۴۴
۴-۳- بررسی رقابت.....	۴۸
۴-۴- پاسخ لگاریتم وزن تک بوته ذرت در شرایط عدم رقابت (کنترل کامل علف‌های هرز).....	۴۹
۴-۵- اثر تراکم‌های علف‌های هرز در رقابت بین ذرت و علف‌های هرز.....	۵۱
۴-۶- برآورد ضرایب رقابتی ذرت و علف‌های هرز باریک برگ با استفاده از تراکم بوته در متر مربع.....	۵۹
۴-۷- برآورد ضرایب رقابتی ذرت و علف‌های هرز پهن برگ با استفاده از تراکم بوته در متر مربع.....	۶۵
فصل پنجم	۶۹
نتیجه‌گیری کلی	۶۹
پیشنهادها.....	۷۱
فصل ششم	۷۲
منابع	۷۲

فهرست شکل‌ها

- شکل ۴-۱- تغییرات شاخص شانون وسیمپسون در سه مرحله نمونه‌برداری نسبت به تراکم کاشت ذرت در شرایط عدم کنترل علفهای هرز..... ۴۵
- شکل ۴-۲- مقدار شاخص مارگالف در سه مرحله نمونه‌برداری در مزرعه ذرت..... ۴۷
- شکل ۴-۳- رابطه بین گونه و مساحت در مزرعه ذرت..... ۴۸
- شکل ۴-۴- ماده خشک تولید شده ذرت (گرم در متر مربع) در تیمارهای کنترل کامل علفهای هرز..... ۵۰
- شکل ۴-۵- تراکم علفهای هرز (تعداد در متر مربع) در شرایط عدم کنترل علفهای هرز در ذرت..... ۵۷
- شکل ۴-۶- ماده خشک علفهای هرز (گرم در متر مربع) در شرایط عدم کنترل علفهای هرز در ذرت..... ۵۷
- شکل ۴-۷- تراکم علفهای هرز (تعداد در متر مربع) در شرایط رقابت علفهای هرز باریک برگ با ذرت..... ۶۱
- شکل ۴-۸- ماده خشک علفهای هرز (گرم در متر مربع) در شرایط رقابت علفهای هرز باریک برگ با ذرت..... ۶۲
- شکل ۴-۹- تراکم علفهای هرز (تعداد در متر مربع) در شرایط رقابت علفهای هرز پهن برگ با ذرت..... ۶۸
- شکل ۴-۱۰- ماده خشک علفهای هرز (گرم در متر مربع) در شرایط رقابت علفهای هرز پهن برگ با ذرت..... ۶۸

فهرست جدول‌ها

- جدول ۴-۱- گونه‌های گیاهی و وفور آنها در چهار تیمار تراکم ذرت ۳۹
- جدول ۴-۲- مقادیر ضریب پایداری (درصد) و غالبیت گونه‌ها در مراحل مختلف و تراکم‌های مختلف ذرت ۴۳
- جدول ۴-۳- ضرایب رقابت درون گونه‌ای و بین گونه‌ای بدست آمده از معادله لگاریتم وزن تک بوته تیمار عدم کنترل ۵۶
- جدول ۴-۴- میانگین و ماده خشک علفهای هرز در هر ۴ تراکم مزرعه ذرت در تیمارهای عدم کنترل علفهای هرز ۵۸
- جدول ۴-۵- ضرایب رقابت درون گونه‌ای و بین گونه‌ای بدست آمده از معادله لگاریتم وزن تک بوته تیمار کنترل پهن برگها ۶۱
- جدول ۴-۷- میانگین و ماده خشک علفهای هرز در هر ۴ تراکم مزرعه ذرت در تیمارهای کنترل علفهای هرز پهن برگ ۶۳
- جدول ۴-۶- ضرایب رقابت درون گونه‌ای و بین گونه‌ای بدست آمده از معادله لگاریتم وزن تک بوته تیمار کنترل گراسها ۶۴
- جدول ۴-۸- میانگین و ماده خشک علفهای هرز در هر ۴ تراکم مزرعه ذرت در تیمارهای کنترل گراسها ۶۷

فصل اول

۱-۱- مقدمه

ذرت^۱ از گیاهان بومی آمریکای مرکزی و جنوبی است که در کشورهای مکزیک، گواتمالا تکامل یافته است و کاشفین آمریکا در سال ۱۴۹۲ آن را یافتند و بیشتر توسط سرخ پوستان قبیله ماهیز^۱ کشت می شده است. (واهی، ۱، ۱۹۸۶) پرتغالی‌ها بذر ذرت را به ایران وارد و ابتدا در جنوب کشور کشت می شد (واهی^۲، ۱۹۸۶).

ذرت متعلق به خانواده غلات^۲ بوده و بعد از گندم و برنج غذای اصلی مردم جهان به شمار می‌رود (آزاد ۱۳۷۴). سطح زیر کشت ذرت در جهان ۱۴۴ میلیون هکتار با تولید حدود ۶۹۵ میلیون تن می باشد، که آمریکا، چین، برزیل، مکزیک و هندوستان از مهمترین تولید کنندگان آن هستند (فائو، ۲۰۰۶). بطور کلی ذرت گیاهی پرسود است که میزان عملکرد آن در واحد سطح نسبت به گیاهان مشابه (C4) به مراتب بیشتر می باشد. ذرت قدرت سازگاری بالایی دارد همچنین تنوع محصولاتی که از آن به دست می‌آید به مراتب بالاست و نیز اهمیت فوق‌العاده‌ای، بویژه در تغذیه‌ی دام و طیور دارد ذرت که جزء گیاهان چهارکربنه (C4) و تولید بالایی در واحد سطح دارد (امام، ۱۳۸۶).

^۱-Mahis

^۲-Poaceae

بالا بودن سطح زیرکشت ذرت به علت قدرت تطابق آن با شرایط گوناگون اقلیمی می باشد، و جزو

عمده ترین محصولات مناطق معتدله گرم، نیمه گرمسیر و مرطوب به شمار می آید (رحیمیان ۱۳۸۲).

با افزایش تراکم در واحد سطح، کانوبی گیاهی بهتر و زودتر بسته شده و این خود موجب بهره-

برداری بهینه از منابع محیطی بخصوص نور می شود و از طرفی می تواند باعث کاهش تداخل علف های هرز

در ذرت شود (راشد محصل و همکاران، ۱۳۸۰). افزایش تراکم سبب تولید کانوبی متراکم تر، و مانع رسیدن

تشعشع به علف هرز در زیرکانوبی شده و بیوماس علف های هرز کاهش می یابد. افزایش تراکم سهم گیاه

زراعی را در استفاده از منابع قابل دسترس بالاتر برده و باعث کاهش تلفات عملکرد ناشی از رقابت علف-

های هرز می شود (ژوزف و همکاران، ۱۹۹۶). امروزه در حدود ۹۰٪ از نواحی زیر کشت ذرت توسط

علف کشها سمپاشی می شود و بالغ بر ۵۰ دلار در هر هکتار هزینه در بر دارد و هزینه کنترل علف های هرز

ذرت بین ۱/۳ تا ۱/۴ میلیارد دلار در سال برآورد شده است (راجکان و تولنار، ۱۹۹۹).

با وجود تحقیقات زیادی که بر روی علف های هرز در ذرت و سایر گونه های زراعی انجام گرفته

است، بیشترین تاکید روی نتایج حاصل از تاثیر علف هرز بر عملکرد گیاه زراعی و چگونگی کنترل

علف های هرز متمرکز بوده و کمتر به مکانیسم های چگونگی تاثیر تداخل گونه ها بر رشد یکدیگر

پرداخته شده است. از طرفی به علف های هرز بیشتر بعنوان یک مشکل نگریسته شده تا بعنوان جزئی از

اکوسیستم، که خود موجب آن شده است که به روابط اکولوژیکی حاکم بین گونه های همجوار (از جمله

گونه زراعی-علف هرز) کمتر توجه شود. بررسی روابط حاکم بر همجواری گونه ها کمک می کند تا

بتوان در برنامه های کنترلی با توجه به اصول اکولوژیکی روش هایی منطبق بر شرایط حاکم بر اکوسیستم

و با بهره وری بالاتر و حداقل کاربرد علف کش ها، طراحی کرد. با وجود تحقیقات زیادی که زمینه تنوع

و فراوانی گونه های گیاهی در تراکم های مختلف گیاهان زراعی انجام شده است، هنوز خلاء مطالعه

جنبه های اکولوژیکی از جمله شاخصهای تنوع گونه ای و امکان تغییر آن از طریق مدیریت های زراعی به

چشم می خورد. لذا این مطالعه با هدف بررسی اثر تراکم‌های مختلف ذرت بر شاخصهای اکولوژیکی علف‌های هرز از قبیل تنوع گونه‌ای، وفور نسبی گونه‌ها، غالبیت و ضریب پایداری و با هدف ارزیابی رقابت چند گونه‌ای علف‌های هرز و کمی نمودن آن در منطقه مشهد صورت گرفت.

فصل دوم

بررسی منابع

۱-۲- اهمیت ذرت

ذرت در ایران از گیاهان زراعی مهم در ایران بشمار می‌رود که سطح زیر کشت آن در جهان ۱۴۴ میلیون هکتار با تولید حدود ۶۹۵ میلیون تن می‌باشد تولید جهانی ذرت (۵۹۰/۸ میلیون تن) پس از برنج و گندم در جایگاه سوم در سطح دنیا قرار دارد و متوسط عملکرد آن در جهان حدود ۶۹۵ میلیون تن می‌باشد (فائو، ۲۰۰۶؛ امام، ۱۳۸۶). ذرت با سطح زیر کشت بالا و ارزش اقتصادی بالا، احتمالاً مهم‌ترین محصول زراعی ایالات متحده بشمار می‌رود، نزدیک به نیمی از ذرت جهان در ایالات متحده تولید و بخش عمده آن به تغذیه دامها اختصاص داده می‌شود (قربانی و همکاران، ۱۳۸۸).

۲-۲- عوامل موثر بر رشد در ذرت

در واقع رشد یک گونه خاص در همجواری آن با گونه‌های دیگر، از چند جنبه قابل اندازه‌گیری است از جمله ارتفاع، درصد مرگ و میر در کانوبی، شاخه‌زنی و مانند اینها. این کار نیز فقط با مقایسه دوتایی هر پارامتر با هم امکان پذیر نیست و نیاز بدقت زیادی دارد. بویژه اینکه میزان همزیستی نیازمند تغییر در تنوع گونه‌ای است که آن خود متأثر از شرایط محیطی مختلف مثل نیاز نوری متفاوت برای هر گونه است که بر روی گونه دیگر اثر خاصی اعمال می‌کند (آدامس، ۲۰۰۶). از طرفی عملکرد و رشد آن گونه تنها متأثر از یک عامل نیست بلکه عوامل دیگری نیز بر آن موثرند. نور از عواملی است که بر روی پارامترهای مختلف رشدی همچون ارتفاع، مرگ و میر و غیره در کانوبی نقش دارد (آدامس، ۲۰۰۶). علف‌های هرز از جمله عوامل موثر بر کاهش تولید محصول بشمار می‌روند و در مزارع ذرت بیشترین مشکل علف‌های هرز، علف‌های هرز یکساله تابستانه هستند، زیرا چرخه زندگی آنها مطابقت بیشتری با چرخه زندگی گیاه زراعی دارد (اسمیت و همکاران، ۲۰۰۴). از آنجایی که علف‌های هرز قابلیت سازگاری بهتری با شرایط محیطی، دارند در رقابت با گیاه زراعی اغلب موفق ترند (سی برکیس و همکاران، ۲۰۰۷). از دیگر عوامل موثر بر میزان رشد ذرت می‌توان تراکم (فاصله هر بوته در روی ردیف) (بگنا و همکاران، ۲۰۰۱)، شاخص‌های رشدی ذرت به‌ویژه سطح برگ (لیندکوئیست و مورتسنسن، ۱۹۹۸) و نوع عملیات مدیریتی اعمال شده در مزرعه (ویلسون، ۱۹۹۳) را نامبرد.

۲-۳- اهمیت علف‌های هرز در ذرت

علف‌های هرز از جمله عوامل محدود کننده افزایش تولیدات کشاورزی بوده و هر ساله موجب تلفات بالایی در محصول می‌شوند (رادسویچ، ۱۹۹۸). هدف اصلی از انجام شخم، کنترل علف‌های هرز است که خود مستلزم صرف هزینه است. با افزایش تراکم علف هرز هزینه‌ها افزایش می‌یابد زیرا موجب تکرار شخم و سایر عملیات کنترلی می‌شود و در نتیجه آن سود حاصله از تولید کاهش می‌یابد (شانموگاولو، ۲۰۰۰). اگر

علف‌های هرز مزارع کنترل نشوند بسته به تراکم و نوع علف هرز می‌توانند از ۱۵٪ تا ۱۰۰٪ عملکرد را کاهش دهند (کوچکی و همکاران، ۱۳۸۳). خسارت ناشی از علف‌های هرز از آفات و امراض بیشتر بوده بطوریکه در کشورهای توسعه یافته مناطق معتدله میزان این خسارت بین ۱۰ تا ۱۵ درصد کل محصول تخمین زده شده و این رقم در کشورهای در حال توسعه و مناطق استوایی بیشتر است، به همین سبب همواره نیمی از انرژی کشاورزان صرف مبارزه با علف‌های هرز می‌شود (راشد محصل و همکاران، ۱۳۸۰). علف‌های هرز جز جدایی ناپذیر اکوسیستم‌های زراعی و غیر زراعی و یکی از مهم‌ترین موانع اصلی دستیابی به عملکرد مطلوب محصولات در سراسر جهان بشمار می‌روند و در آغاز قرن جدید هنوز میلیون‌ها کشاورز و هزاران محقق با مشکل علف‌های هرز درگیر هستند (بانمن، ۲۰۰۱).

توسعه علف‌کش‌هایی با کارایی بالا در سال ۱۹۴۰ موجب بوجود آمدن بیوتیپ‌های مقاوم، همچنین آلودگی‌های زیست محیطی، به خطر انداختن سلامت انسان و هزینه‌های بالای مرتبط به تولید گیاهان جدید شدند و در نتیجه اجبار به یافتن راهبردی جدید برای مدیریت علف‌های هرز در ذرت شد (سوانتون و ویز، ۱۹۹۱). در دهه‌های گذشته استفاده از علف‌کش‌ها مهم‌ترین ابزار جهت کنترل علف‌های هرز بود، اما همان‌طور که ذکر شد جنبه‌های زیست محیطی، ضرورت کاهش هزینه‌ها، بروز مقاومت به علف‌کش‌ها در علف‌های هرز به خاطر مصرف بیش از حد این مواد در مجموع باعث شده است که استفاده از آنها محدودتر شده و گرایش به سمت توسعه روشهای مدیریت تلفیقی علف‌های هرز^۱ بیشتر شود (کراف و والنور، ۱۹۹۳). هدف اصلی در مدیریت تلفیقی آفات تعیین دوره بحرانی کنترل بر پایه مفهوم آستانه اقتصادی خسارت و تعیین بهترین زمان کنترل با تکیه بر مفهوم دوره بحرانی است (سوانتن و مورفی، ۱۹۹۶). اما با گذشت زمان و شناخت بیشتر علف‌های هرز، طی نگرش جدید به جای سعی در حذف علف‌های هرز از مزرعه، تاکید بر مدیریت جوامع علف هرز است. گسترش چنین دستاوردی نیازمند شناخت و ارزیابی کمی رفتار و اثرات

۱- IWM= integrated weed management

علف‌های هرز در اکوسیستم‌های زراعی است. این امر نیازمند شناخت ویژگی‌های علف هرز- گیاه زراعی، در طول فصل رشد و پویایی جوامع علف‌های هرز در طولانی مدت است (مورتیمر، ۱۹۹۷). هر چه گونه علف هرز به رقابت با گیاه زراعی حساس تر باشد، اعمال روش های مختلف مدیریتی جهت کاهش هر چه بیشتر تلفات ناشی از علف های هرز آسان می‌باشد (آلدریچ، ۱۹۹۷). در اکثر مواقع، تغییر عوامل مدیریتی از جمله تغییر تراکم می‌تواند سبب پیشی گرفتن گیاه زراعی در رقابت با علف‌هرز شود. (آلتیری و لیمن، ۱۹۸۸).

۲-۴- ارزش تنوع در اکوسیستم های زراعی

با افزایش تنوع تمایز زیستگاهی افزایش یافته و در نتیجه گونه ها از نظر زیستگاه اختصاصی تر می شوند. بنابراین هر گونه می تواند در محیطی که با نیازهای اختصاصی آن منطبق است رشد کند. از طرفی حضور توام گونه‌ها و برقراری روابط سودمند بین آنها نیز افزایش یافته که موجب پایداری اکوسیستم خواهد شد. بالا بودن تنوع امکان برقراری انواع روابط مفید بین جمعیت علف‌خواران و شکارچیان آنها را فراهم می‌کند. تنوع زیاد معمولا باعث بهبود کارایی استفاده از منابع در اکوسیستم زراعی می‌شود (نصیری محلاتی و همکاران، ۱۳۸۶).

علف‌های هرز یکی از مولفه‌های بسیار مهم تنوع گونه‌ای اکوسیستم‌های زراعی بوده و ارزیابی شاخصهای تنوع که اغلب در دو گروه شاخص‌های عددی و ترسیمی بررسی می‌شوند، در مطالعات رقابت علف‌های هرز با گیاهان زراعی بسیار مهم می‌باشند (ماگوران، ۱۹۸۸). این شاخص‌ها معیار مناسبی برای تعیین توان اکولوژیکی اکوسیستم‌ها و ارزیابی و مقایسه آنها در بعد مکان و زمان می‌باشد (روانبخش و همکاران، ۱۳۸۶).

۲-۵- اثرات همجواری گیاهان

اولین نتیجه همجواری علف هرز و گیاه زراعی، کاهش تراکم گیاه است (چه علف هرز چه گیاه زراعی). با افزایش تراکم گونه‌ها اگر از حدی بیشتر شود، منجر به خود تنگی^۱ می‌شود و با رسیدن به حد خاصی از تراکم، عملکرد ثابت می‌ماند. اما در تراکم‌های پایین تعداد تعیین کننده میزان عملکرد است. در این میان اگر گونه‌ای قابلیت رقابت بیشتری داشته باشد مکانیسم خود تنگی به گونه ضعیف‌تر تحمیل می‌شود و چون علف‌های هرز بر اساس ذات طبیعی خود این‌طور سازش یافته‌اند که در شرایط دشوار به بقای خود پردازند در نتیجه کاهش عملکرد بیشتر متوجه گیاه زراعی است (بندیکس، ۱۹۸۸). وزن خشک بوته، وزن خشک برگ و ساقه ذرت در رقابت با تاج خروس نشان داد که با افزایش تراکم، پوشش گیاهی متراکم‌تر شده و جذب نور حداکثر و در نتیجه تولید زیست توده بالاتر خواهد بود (برخی، ۱۳۸۳) البته با افزایش تراکم به دلیل نفوذ نور کمتر به سطوح زیرین کانوپی ارتفاع ساقه در اثر طولیل شدن فاصله میانگره‌ها بیشتر می‌شود و از تجمع ماده خشک ساقه تک بوته می‌کاهد، اما میزان تجمع ماده خشک ساقه در واحد سطح بدلیل جبران کاهش بوسیله تعداد زیاد بوته در واحد سطح افزایش می‌یابد (برخی، ۱۳۸۳).

۲-۵-۱- رقابت

زمانی که یک گیاه سبب ازدیاد یا کاهش یک منبع می‌شود، واکنش گیاه مجاورش به آن ممکن است مثبت، منفی و یا اینکه خنثی باشد (کلی، ۲۰۰۶). در ارتباط با ساز و کار رقابتی گیاهان، می‌توان به چهار نکته مهم اشاره کرد: ۱. طول دوره رقابت، که اثرات خود را بر اشغال فضا و ارتفاع گیاه دارد، ۲. سرعت رشد، که عمدتاً به شکل گسترش و تراکم اندام‌های هوایی و سیستم ریشه‌ای گیاه بیان می‌شود، ۳. سرعت و میزان

¹ - Self thinning

جوانه زنی، که مزیت رقابتی را در اوایل فصل رشد به دنبال دارد، ۴. قدرت و تحمل گیاه، که به بقای گیاه در شرایط تنش کمک می‌کند (کلمنتس و همکاران، ۱۹۲۹).

تحلیل مقایسه‌ای رشد محصول در شرایط حضور علف هرز یا بدون علف هرز معیار کمی مناسبی را برای ارزیابی تداخل علف هرز با گیاه زراعی فراهم می‌کند (وان آکر و همکاران، ۱۹۹۳). گیاهانی که با هم رشد می‌کنند به طور مسلم بر روی هم تاثیر گذار هستند و اثر متقابل بین آنها را تداخل^۱ می‌گویند. اگر این روابط بر منابع مشترک و محدودی همچون (نور، آب و مواد غذایی) باشد، رقابت^۲ روی می‌دهد. رقابت پدیده پیچیده‌ای است که متاثر از عوامل مختلف بیولوژیکی، محیطی و مجاورتی است. عوامل مجاورتی شامل تراکم گیاهی، سهم هر گونه در تراکم کل (نسبت گونه‌ای^۳ و آرایش فضایی^۴) تک بوته هاست (آلتیری و لیمن، ۱۹۸۸). عوامل بسیاری در تعیین برآیند رقابت بین علف‌های هرز و گیاهان زراعی دخیل اند (بکت و همکاران، ۱۹۸۸). رقابت علف‌های هرز با محصولات زراعی شامل مجموعه‌ای از فرایندهای پویاست که در ترکیب با یکدیگر، عرضه، تقاضا، جذب و بهره‌وری منابع را تعیین می‌کنند (باستینس، ۲۰۰۱). در اصل رقابت زمانی روی می‌دهد که محدودیت یک یا چند منبع مورد نیاز برای رشد، نیازهای گونه‌های مجاور هم را بطور کافی تامین نسازد (استولر، ۱۹۸۷). نور، عناصر غذایی، آب و دی اکسید کربن نمونه‌هایی از این منابع هستند.

بطور کلی مرحله حداکثر نیاز به عناصر غذایی و آب برای علف‌های هرز و محصولات زراعی تقریباً بطور همزمان رخ می‌دهد. بعلاوه بعضی از علف‌های هرز کانوپی خود را سریعتر از گیاهان زراعی توسعه داده و از این طریق بطور موثرتری برای کسب نور رقابت می‌کنند. در اکوسیستم‌های کشاورزی به دلیل کاربرد کافی و حتی بیش از حد منابع، رقابت بعنوان فرایند تسخیر و مصرف منابع مشترک توسط گیاه زراعی

۱-interference
۲-competition
۳-species proportion
۴-spatial arrangement

و علف‌های هرز همراه آنها تعریف می‌شود. بخوبی مشخص است که مکانیسم واقعی رقابت برای تسخیر منبع توسط گیاه ساده نمی‌باشد (کراف و والنور، ۱۹۹۳).

گیاه زراعی نقش بسیار مهمی در استراتژی‌های کنترل علف‌هرز ایفا نموده و نباید به عنوان یک جزء منفعل تلقی شود. در مورد همه گیاهان، استقرار اولیه مناسب برای اعمال حداکثر بازدارندگی رشد علف‌های هرز، از اهمیت زیادی برخوردار است. گیاهان زراعی که قادر به تشکیل کانوپی متراکم هستند، عمدتاً از طریق خسارت فیزیکی بر روی بیوماس علف‌های هرز تاثیر می‌گذارند (گانندی و همکاران، ۱۹۹۹). پدیده خود تنگی در تراکم‌های بالا و سایر انعطاف پذیرها، قابلیت بقا و تولید بذر را در هر تراکمی، برای علف‌های هرز فراهم می‌کند. برخی از محققین، انعطاف پذیری علف‌های هرز را در شرایط افزایش تراکم و تشدید رقابت، یکی از مهم‌ترین علل موفقیت علف‌های هرز در اکوسیستم‌های زراعی می‌دانند (هارپر، ۱۹۷۷).

۲-۵-۲- موفقیت در رقابت

بلک و همکاران (۱۹۶۹) پس از مطالعه داده‌های بسیاری از تحقیقات انجام شده به ارائه یک مبنای بیوشیمیایی برای رقابت گیاهی پرداختند و گیاهان را براساس واکنش به ۶ فرایند به دو دسته کارآمد و ناکارآمد طبقه بندی کردند. آنها با این طبقه بندی به ارائه یک فرضیه برای تشریح موفقیت رقابتی بسیاری از گیاهان زراعی و علف‌های هرز پرداختند. این فرایندها عبارت بودند از: ۱. واکنش به شدت نور، ۲. واکنش به افزایش دما، ۳. واکنش به اکسیژن جوی، ۴. وجود تنفس نوری، ۵. سطح غلظت جبرانی دی اکسید کربن فتوسنتزی، و ۶. مسیر فتوسنتزی تثبیت دی اکسید کربن (مسیر C_3 در برابر C_4). رقابت اول فصل علف‌های هرز با ذرت بسیار مهم است و اگر علف‌هرز در این دوره امکان رشد پیدا کند، به راحتی با ذرت به رقابت می‌پردازد. در این میان علف‌هرزی همچون تاج خروس با وجود تراکم بالا و محدودیت زیاد، قدرت عمل

بالاتری داشته و بذر بسیار زیادی تولید می‌کند و حضور خود را تثبیت نموده و موجب افت عملکرد ذرت می‌شود (زیمدال، ۱۹۹۳).

۲-۵-۳- رقابت بر سر مواد غذایی

اگر گیاهان بتوانند عناصر غذایی بیشتری دریافت کنند مسلماً موفقیت بیشتری در جذب آب و نور هم خواهند داشت (زیمدال، ۱۹۹۳). کود نیتروژن در رقابت بین گیاهان زراعی با علف‌های هرز تاثیر بسیاری دارد (دایما، ۱۹۷۹). در حضور علف‌های هرز در اثر کود دهی عملکرد، گیاهان زراعی کاهش می‌یابد و گونه‌های علف‌هرز بر این مسئله اثرات متفاوت دارند (زیمدال، ۱۹۹۹). مثلاً محتوای عناصر غذایی در تاج خروس نسبت به ذرت در بعضی از عناصر کمتر از ذرت است و محتوای منیزیم و کلسیم تاج خروس تقریباً دو برابر ذرت است و برای عنصر نیتروژن در ذرت و تاج خروس تقریباً برابر و فسفر کمتر از ذرت است (زیمدال، ۱۹۹۹). از طرفی ذرت نسبت به اکثر گیاهان دوره جذب نیتروژن بیشتری دارد زیرا دوام سطح برگ آن بیشتر است و اگر مقدار ید مورد نیاز برای ذرت بیشتر فراهم باشد، این دوره طولانی‌تر خواهد بود (راجکان و تولنار، ۱۹۹۹). به دلیل عدم تحرک فسفر و پتاسیم، رقابت بر سر این عناصر در زمان بلوغ گیاهان روی می‌دهد در نتیجه دادن کود فسفر و پتاسیم همچون کود نیتروژن بر نحوه رشد و رقابت گیاه زراعی و علف هرز تاثیر گذار نیست (زیم، ۱۹۹۹). البته گیاهی که بتواند در بهره‌برداری از منبع نوری قدرتمندتر، باشد قدرت توانایی تسخیر منابع دیگر هم در آن بیشتر خواهد بود (برخی، ۱۳۸۳).

نحوه مدیریت بر مسئله رقابت عناصر غذایی بسیار حائز اهمیت است بطوریکه اگر در ابتدای رشد مقدار کود استعمال شده کمتر باشد دلیل نیاز کمتر گیاه زراعی بر دوره بحرانی کنترل علف‌های هرز ذرت مؤثر بوده و علف‌های هرز در رقابت با ذرت مغلوب خواهند شد (آرایس و لیمن، ۲۰۰۱).

۲-۵-۴- رقابت بر سر آب

اساسی‌ترین منبع تولید کننده بیوماس و تولید ماده خشک در محصولات زراعی آب می باشد و هر چه این منبع بیشتر در اختیار گیاه زراعی باشد، تولید بیشتر و بهتر خواهد بود. از طرفی دوام و قدرت گیاه زراعی در رقابت با علف‌های هرز در گرو مقدار آب در دسترس می‌باشد. در شرایطی که رقابت بر سر آب و نیتروژن آن قدر شدید باشد که رشد گیاه محدود شود، رقابت نور بی اهمیت خواهد بود (زیمدال، ۱۹۸۷). لزوما تنش آبی، همیشه منجر به کاهش عملکرد اقتصادی نخواهد شد مگر اینکه این نقش در مرحله رشد زایشی و مرحله گرده افشانی اتفاق بیافتد. عمق ریشه، گسترش سطح ریشه و حجمی از خاک که توسط هر گونه مورد کاوش قرار می‌گیرد در توانایی و قدرت رقابت بر سر آب مؤثرتر از میزان کارایی مصرف آب در گونه‌های مختلف است (راجان، ۲۰۰۱). در اثر تنش آبی، ذرت پتانسیل آب برگ و هدایت روزنه ای و سطح برگ خود را می‌کاهد (استوارت و همکاران، ۱۹۸۵).

۲-۵-۵- رقابت بر سر نور

کلید فرایندهای فیزیولوژیکی گیاه و سرعت فتوسنتز با شدت نور رابطه مستقیم دارد. و در شرایطی که آب و مواد غذایی برای رشد کافی باشد، معمولا نور تنها عامل محدود کننده رشد گیاهان است (میلی فورد و همکاران، ۱۹۸۸). عوامل مؤثر بر رقابت بر سر نور عبارتند از ۱- ارتفاع گیاه: که هرچه گیاه بلندتر باشد، در رقابت موفق‌تر است، ۲- قطر کانوپی: که هرچه قطر کانوپی بیشتر باشد به معنای سطح برگ بیشتر و هرچه سطح برگ بیشتر باشد به معنای سطح تماس بیشتر گیاه با نور است، ۳- زاویه برگ: هرچه زاویه برگها بر روی ساقه عمودی تر باشد، قسمتهای پایین تر کانوپی نور بیشتری دریافت می کنند، ۴- ترتیب قرار گرفتن برگها روی ساقه که هرچه استقرار گیاه سریعتر و برگها سریعتر ظاهر شوند، در رقابت بر سر نور گیاه جلوتر

خواهد بود، ۵- مسیر فتوسنتزی که گونه های چهار کربنه در مقایسه با دیگر گونه ها (سه کربنه و CAM) کارائی مصرف نور بهتری داشته و فتوسنتز آنها دارای کارائی بالاتری است (مصباح و همکاران، ۱۹۹۴).

در اکوسیستم های زراعی، رقابت بر سر نور فرآیندی مهم است که به سهم نور جذب شده به وسیله یک گونه و کارائی آن در تبدیل انرژی تابشی به ماده خشک بستگی دارد و در این راستا بیشتر روش های کاشت و داشت در جهت افزایش بهره برداری از نور طراحی می شوند (کوچکی و همکاران، ۱۳۷۳). دریافت نور در گیاه به صورت لحظه ای است و پیامد آن تثبیت گاز کربنیک و تبدیل آن به ماده خشک در گیاه است (کوچکی و همکاران، ۱۳۷۳). رقابت برای دریافت تشعشع تقریباً در تمام جوامع گیاهی وجود دارد در بسیاری از سیستم های زراعی تولید که در آنها عناصر غذایی و آب فراهم است، معمولاً نور تنها عامل محدود کننده رشد گیاهان است همان گونه که انتظار می رود زمانی که تشعشع عامل محدود کننده باشد، کاهش زیادی در تولید تک بوته ها روی خواهد داد (کوچکی و همکاران، ۱۳۷۳). مشکل استفاده نور، فوتون می باشد و اگر توسط برگ بهره برداری نشود هدر خواهد رفت. در نتیجه مهم ترین عامل گیاهی در رقابت بر سر نور موقعیت فیزیکی برگ برای حائل شدن در مقابل نور است (کوچکی و همکاران، ۱۳۷۳). مک لاجلان و همکاران (۱۹۹۳) به نقل از منابع متعدد (بروستر ۱۹۹۴، ویلی ۱۹۷۶، زیمدال ۱۹۹۳) تغییر توزیع عمودی ساختار گیاهی را بر اثر رقابت به دو صورت ممکن دانسته اند: ۱. در محصولات زراعی پا کوتاه و یا علف- های هرزی که زودتر سبز می شوند اندام های سبز علف هرز بالاتر از محصول زراعی قرار می گیرند، ۲. برگ- های علف هرز درون کانوپی محصول بطور عمودی توزیع می شوند و نیز توانایی یک بوته در قرار دادن شاخ و برگ خود بالاتر از شاخ و برگ گیاه رقیب در بخش های روشن تر یا بالاتر کانوپی را یک ساختار مهم می- داند که در برتری بوته و تعیین قدرت غلبه رقابتی، موثر است. ایجاد و حفظ برگ و شاخه های جانبی علف- هرز درون کانوپی محصول باعث خسارت زیادی می شود.